

LAGROU, René (Blankenberge 15 april 1904 – Barcelona 1 april 1969).

Studeerde rechten te Leuven en te Gent en vestigde zich als advocaat te Antwerpen.

Lagrou was reeds aan de universiteit actief in de V.B. In januari 1926 was hij de opsteller van het radi-

Reeds tijdens het interbellum vatte René Lagrou op basis van zijn extreem-rechtse overtuiging een bewondering op voor nazi-Duitsland. Hij werd de eerste leider van de Algemeene-ss Vlaanderen (september 1940) en later lid van de Waffen-ss. (SOMA)

cale blad **'t En Zal** dat het slechts één nummer uithield. Hij publiceerde in 1930 in **Bardit** van het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond. Als jong advocaat te Antwerpen sloot hij zich op het einde van de jaren 1920 aan bij de **Kristene Vlaamsche Volkspartij** (KVV). Mede onder zijn impuls evolueerde deze partij in het begin van de jaren 1930 naar een extreem-rechts en Diets-nationalistisch standpunt. In 1932 voerde hij campagne tegen de Frontpartij van Herman Vos en verbond de KVV-lijst met het Vlaamsch Nationaal Verbond van Ward Hermans in Mechelen. Net als Hermans was hij geëvolueerd tot een uitgesproken bewonderaar van het nationaal-socialisme. In het KVV-orgaan **Roeland** dat Lagrou mee uitgaf, verschenen reeds sedert 1933 pro-nationaal-socialistische en antisemitische artikels. Hij onderhield uitstekende contacten met nazi-organisaties en vertoefde regelmatig in Duitsland.

In 1932-1933 voerde Lagrou besprekingen over een hereniging van het partijpolitieke Vlaams-nationalisme op een rechtse en Dietse grondslag waaraan onder meer **Robrecht de Smet** en **Jeroom Leuridan** deelnamen. Hij was niet direct betrokken bij de stichting van het Vlaamsch Nationaal Verbond van Staf de Clercq in 1933. Wel bekleedde hij bij de

verkiezingen van 1936 de tweede plaats achter Hermans op de lijst van het **Vlaamsch Nationaal Blok** (VNB).

Bij het uitbreken van de oorlog werd Lagrou op 10 mei 1940 als staatsgevaarlijk element weggevoerd naar Franse strafkampen (**Spooktreinen**), van waaruit hij na de Franse capitulatie op 10 juli 1940 naar Antwerpen terugkeerde. Lagrou werd ondervoorzitter van het uitsluitend uit gedepor-teerden bestaande nieuwgekozen bestuur van de **Vlaamse Conferentie der Balie** van Antwerpen. Hij stichtte met andere weggevoerden de **Vereniging der Weggevoerden** van 1940. In september werd hij secretaris van de **Bormscommissie**. In augustus 1940 was hij actief in de Volksbeweging van het VNV, maar toen werd al duidelijk dat hij totaal nieuwe paden zou opgaan. In september 1940 werd hij de eerste leider van de **Algemeene-ss Vlaanderen** mede als gevolg van zijn goede contacten met de Sicherheitsdienst. Hij startte onmiddellijk een werfcampagne voor de Waffen-ss en leidde tevens acties tegen de joodse gemeenschap in Antwerpen. In februari 1941 meldde Lagrou zich voor de Waf-fen-ss en verdween zo van het politieke toneel in Vlaanderen. Na zijn opleiding werd Lagrou **Kriegs-berichter** in de Waffen-ss. In september 1944 maakte hij deel uit van de **Vlaamsche Landslei-ding** waarin hij gevolmachtigde voor binnenlandse zaken werd. In de Vlaamse Waffen-ss **Division Langemarck** behoorde hij tot de divisiestaf met de rang van **Sturmbannführer**. Op het einde van de oorlog werd Lagrou belast met de evacuering van **Cyriel Verschaeve**.

In mei 1945 werd Lagrou aan de Frans-Zwitserse grens gevat en in een Frans kamp opgesloten. Van hieruit wist hij te vluchten naar Spanje, waar hij een tweetal jaar opgesloten werd in het kamp van Miranda. Daarna week hij uit naar Argentinië. Daar speelde hij nog een rol, vooral in de kringen der uit-geweken Vlamingen. Begin 1969 kwam hij terug naar Spanje, waar hij in hetzelfde jaar stierf.

WERKEN: Artikelen in *Jong Dietschland*; *Roeland*; *De ss-Man*; *Westland*; – *Wij Verdachten*, 1941.

LITERATUUR: W.C.M. Meyers, 'De Vlaamse Landsleiding. Een emigrantenregering in Duitsland na september 1944' in *Bijdragen tot de Geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog*, nr. 2 (1972), p. 29-86; – A. de Jonghe, 'De strijd Himmler-Reeder om de benoeming van een H.S.S.P.F. te Brussel. Deel 2', in *Bijdragen tot de Geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog*, nr. 4 (1976), p. 6-152; – L. Vandeweyer, 'René Lagrou en het katholieke Vlaams-nationalisme in Antwerpen', in *WT*, jg. 51, nr. 3 (1993), p. 163-183.

ILLUSTRATIE(S), zie: Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond, Bormscommissie.

BRUNO DE WEVER